

El turisme illenc necessita un canvi d'imatge

El creixement econòmic de les Illes està assegurat per als pròxims anys. Aquesta és la principal conclusió d'un recent estudi presentat a Calvià que analitza el principal suport econòmic de les Balears, el turisme.

Miquel Payeras

Un dels economistes més importants que ha participat en l'elaboració d'aquest treball ha estat Ferran Navinés, doctor, professor universitari d'Economia i Empresa de la Universitat de les Illes i membre del Cercle d'Estudis Econòmics de les Balears des del 1980 al 1983.

—*¿Com es troba el turisme balear i quines són les seves perspectives?*

—L'economia turística està necessitada d'una reconversió, tenim una necessitat d'aturar l'actual model de creixement. Hem d'aconseguir un creixement, una expansió, però respectant el medi. Hem de tenir una correcta ordenació territorial. Ja no som als anys 60, quan l'expansió econòmica derivada del turisme comptava amb un medi pràcticament verge al 100%. Ara, per contra, tenim, si de cas, un 20% de zones verges, que necessàriament s'han de respectar, perquè són la reserva que tenim per assegurar-nos la possibilitat de canviar el model. Si les destruïm, no tindrem cap oportunitat per aturar l'actual procés de degradació del medi i de l'oferta turística.

—*¿I si no podem canviar el model?*

—S'incrementaria el que ja comença a passar. A les zones més degradades, els empresaris treuen el capital per invertir-los fora d'elles, si això s'accelera, ben aviat tot serà zona degradada i, aleshores, es treuran els capitals cap a fora de Mallorca i, consegüentment, la nostra illa quedarà amb un turisme de zona degradada, de baix poder adquisitiu, és a dir, una generalització del que passa ja en algunes zones: Magalluf, S'Arenal...

—*¿I com aconseguir el canvi de model de creixement?*

—El primer a fer, és acceptar, tot-hom, que no poden *menjar-nos* el 20% de zones verges que ens queden. I també hem d'agafar consciència de la necessitat d'invertir en la recuperació de les zones degradades, fent-les més atractives per a un turisme de més ca-

pacitat adquisitiva. Aquesta reestructuració suposa un acord global entre administració central, autonòmica i municipal per a crear un marc legal adequat, i sobretot, per a fer-lo complir. Lògicament la iniciativa privada hauria de participar i només seria possible si els poders públics fan atractiu el nou model.

—*¿Això suposaria un cost, unes inversions, molt elevades?*

—Per a fer-se una idea, podríem dir que estem parlant d'inversions de milers de milions de pessetes, estem parlant d'un pla d'inversions que podrien suposar el que, per exemple, suposen a nivell econòmic les Olimpíades per a Barcelona.

—*¿Significa tot el que ens diu que el mercat turístic està en crisi?*

—No, no. El mercat turístic no està

en crisi, la demanda del servei turístic és molt sòlida. Del que es tracta no és d'aturar el creixement, que existeix, sinó de canviar el model de creixement.

En definitiva, del que es tracta és d'optimitzar l'oferta, assegurar-nos una demanda existent, que vingui cap a nosaltres, com és, per exemple, el turisme social de temporada baixa. Si tenim en compte l'envelliment de la població europea, d'aquí a uns anys tindrem milers de pensionistes d'alt i mitjà poder adquisitiu que podrien venir cap aquí, si som capaços de oferir-los una oferta atractiva.

—*És difícil imaginar-se la iniciativa privada invertint milers de milions per canviar el model actual*

—No ho cregui. És un problema de falta de confiança, confiança que ha d'esser per part institucional. Econòmicament, des del punt de vista de les rendes aconseguides pels empresaris, el canvi de model és clarament beneficiós. L'única via és la rehabilitació, perquè l'any 2000 estiguen en condicions suficients per a competir amb les altres zones turístiques, que compten amb més zones verges, i sempre assegurant el creixement de les rendes. □

Segons Navinés ha de ser modificat el model de creixement del servei turístic.